

melle Opstilling som noget, man absolut skal bygge paa, det gør det tværtimod i høj Grad ønskeligt, at man nøje iagttager, hvad der her virkelig foregaar, thi det er jo ikke Formaliteter, vi beskæftige os med, naar vi skulle til den reelle Handling at udskrive nye og store Skatter. Jeg tror, der vil blive overmaade stor Misfornøjelse i Befolkningen, for det første den almindelige over Skatteudskrivningen og dernæst, hvis det senere viser sig, at der er udskrevet flere Skatter end nødvendigt.

Jeg skal tale om et Par andre Indtægter, som den højtærede Finansminister regner med paa sit Normalbudget. Her er Forholdet nemlig noget anderledes. Det er Udbyttet af Forhøjelsen af Jernbanelaksterne og af Stempelafgiften, jeg vil dvæle et Øjeblik ved. Her have vi virkelig noget bestemt at holde os til, nemlig Regeringens Udtalelser i Fjor om, hvad disse Lovforanstaltninger skulde indbringe. Paa Grundlag af de Beregninger, som forelaa, har Rigsdagen bevilget en Forhøjelse af Taksterne og Stempelafgiften til et bestemt Beløb. Men hvorledes behandler den højtærede Finansminister nu disse Forhøjelser paa sit Normalbudget? Statsbanernes Overskud var oprindeligt beregnet til 4,1 Mill. Kr. Efter Behandlingen i Landstinget nævnede det ærede Medlem, som var Ordfører, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), at man nu vistnok kun kunde regne med $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og det samme sagde den højtærede Trafikminister. Jeg ved ikke, om de den Gang medregnede Udbyttet af Taksternes senere Indregning i Forbindelse med andre Bæner i den sidste Omgang, men lad mig holde mig til det lavere Tal, $3\frac{3}{4}$ Mill. Paa Statsbanernes Indtægtsbudget er Takstforhøjelsen dog ikke desmindre opført med 3,95 Mill. Kr. Statsbanernes Overskud for det Aar, vi befinde os i, er, naar det omsættes til den nye Form — vi have faaet Meddelelse af Finanslovkommissionen derom —, opgjort til 0,879 Mill. Kr. Merindtægten efter Takstforhøjelsen, beregnet til 3,77 Mill. Kr., skulde give et Overskud af 4,65 Mill. Kr., men Overskuddet er kun regnet til 3,37 Mill. Kr., altsaa er det regnet 1,28 Mill. for lavt, men da Afskrivningerne i Aar ere 150,000 Kr. højere, maa dette Beløb maaske fradrages, saa man kommer til, at der er regnet 1,13 Mill. for lavt. Ser man paa Statsregnskabet i Fjor og til det der opførte Overskud lægger Takstforhøjelsen, viser det sig, at Overskuddet af Statsbanerne er regnet 1 Mill. Kr. for lavt. Det er

muligt, at Statsbanernes Administration er saadan, at skønt vi det ene Aar bevilge en Takstforhøjelse, som kommer til at hvile paa Befolkningen med en Byrde af 4 Mill. Kr., bringe Statsbanerne kun 3 Mill. Kr. ud deraf. Men det burde dog i alt Fald oplyses, og jeg tror, at dette Ting ikke kan gaa med til i Aar at bevilge nye Skatter til Dækning af en formodet Mindreindtægt paa Takstforhøjelsen, der bevilgedes i Fjor.

Stempelafgiften er i Aar beregnet at skulle indbringe 2,9 Mill. Kr. Oprindeligt var det 2,75 Mill. Kr., men ved Behandlingen i Landstinget blev dette i Modsætning til, hvad der var Tilfældet med Takstforhøjelsen, bragt op til 2,9 Mill. Kr. Med hvilket Overskud er Stempelafgiften nu opført i Aar paa dette Normalbudget? Med en Stigning af 2,32 Mill. Paa Statsregnskabet for 1910—11 er det opført med 10,08 Mill., paa Budgettet for 1912—13 med 12,4 Mill. Kr. Det er en Stigning af 2,32 Mill., men det er erklæret, at Forhøjelsen vil blive 2,9 Mill., og denne Forhøjelse er ogsaa beregnet, den findes paa Indtægtssiden under Stempelafgift. Hvorfor er da Tallet blevet mindre? Fordi man mærkværdigvis har brudt en Praksis, er gaaet væk fra den formelle Opstilling, som den højtærede Finansminister ellers holder saa strengt paa, og ikke har lagt Stigningen til Statsregnskabet's Tal, men til Budgettets. Derved er det blevet mindre. Men da det nu i 3 Aar har været Praksis at lægge Stigningen til Statsregnskabet's Tal, forekommer det mig, at vi her maa holde os hertil og atter sige: Vi kunne ikke være med til i Aar at bevilge $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. nye Skatter, som allerede i Fjor ere bevilgede paa Stempeloven. Regeringen fik i Fjor bevilget et bestemt Beløb; vi maa indtil videre gaa ud fra, at dette vil indkomme, indtil Regeringen udtrykkelig erklærer, at den ikke tror derpaa; saa kunne vi undersøge det.

Maa jeg faa Lov til, da jeg taler om Stempelafgiften, at gøre den højtærede Finansminister et Spørgsmaal, som jeg ved interesserer nogle Kredse; jeg ved ikke, hvor stor finansiel Rækkevidde det har. Under den tidligere Stempellov var det i vor Handel med Udlandet, væsentlig med Tyskland, dog ogsaa til Dels med Holland, Belgien og Frankrig, saaledes, at naar den udenlandske, altsaa navnlig tyske, Fabrikant solgte Varer paa 3 Maaneders Kredit her i Landet, kunde han gaa hen i en tysk Bank og aflevere uaccepterede Veksler og